

Καλογήρου Φώτιος του Σάββα (1918 -)

Υπηρέτησε τον Ιερό Ναό Φανερωμένης ως εφημέριος για σαράντα τρία (43) χρόνια (1950-1993)²⁹⁴.

Γεννήθηκε στην Πάχνα της Επαρχίας Λεμεσού στις 6 Ιανουαρίου 1918. Γονείς του ήταν ο Σάββας Παναγή²⁹⁵ από την Κάτω Πάχνα και η Ιουλιανή Αβραάμ από το Πραστειό Αυδήμου. Φοίτησε στο Δημοτικό Σχολείο της γενέτειράς του καθώς επίσης και για ένα χρόνο στην Αγγλοεμπορική Σχολή, η οποία λειτουργούσε τότε στην Πάχνα. Το 1936 εγκαταστάθηκε στα Λεύκαρα της Επαρχίας Λάρνακας, όπου ήδη ήταν εγκατεστημένος ο αδελφός του.

Στα Λεύκαρα, το 1939, νυμφεύτηκε τη Χρυστάλλα Βέουκα και εργαζόταν στη γεωργία. Απέκτησαν δύο παιδιά τον Στέλιο (1940)²⁹⁶ και την Ελένη (1955)²⁹⁷.

Την ίδια χρονιά, 1939, υπήρξε από τα ιδρυτικά μέλη της Ορθόδοξης Χριστιανικής Αδελφότητας «Νέα Ζωή», της οποίας υπήρξε και μέλος του

Διοικητικού Συμβουλίου. Την πρωτοβουλία για την ίδρυση της Αδελφότητας είχε ο Δημήτριος Ρέβελας²⁹⁸, ιεροκήρυκας της ελλαδικής Θρησκευτικής Οργάνωσης «Ζωή», ο οποίος ήταν στην υπηρεσία της Μητρόπολης Κιτίου²⁹⁹. Η «Νέα Ζωή» διέθετε και χορωδία, η οποία συμμετείχε σε εκδηλώσεις της Ο.Χ.Ε.Ν. Λευκωσίας.

Στη συνέχεια ενεγράφη για να φοιτήσει στην Δ΄ τάξη του Γυμνασίου Κυρηνείας. Το Δεκέμβριο του 1948 χειροτονήθηκε σε ιερέα από τον Μητροπολίτη Κιτίου Μακάριο και επανήλθε στην Κερύνεια όπου το 1950 αποφοίτησε από το Ελληνικό Γυμνάσιο Κερύνειας.

Παράλληλα ασκούσε καθήκοντα εφημέριου στο χωριό Άγιος Γεώργιος Κερύνειας και προσέφερε τις υπηρεσίες του στα κατηχητικά Σχολεία της Μητρόπολης Κερύνειας στον Ιερό Ναό Αρχαγγέλου Μιχαήλ. Στη συνέχεια ο Μητροπολίτης Κυρηνείας Κυπριανός μετέθεσε τον π. Φώτιο στον Ιερό Ναό Αγίου Μάμαντος Μόρφου³⁰⁰.

Ο π. Φώτιος με επιστολή του στις 28 Σεπτεμβρίου 1950 προς την Εκκλησιαστική Επιτροπή Φανερωμένης υπέβαλε αίτηση για την κενωθείσα θέση ιερέως του Ναού και ανέφερε σ' αυτή ότι ήταν απόφοιτος του Γυμνασίου Κερύνειας και «κάτοχος της εκκλησιαστικής βυζαντινής μουσικής». Για συστάσεις ανέφερε τα ονόματα του Χωρεπισκόπου Σαλαμίνας Γεννάδιου, του Παπάσταυρου Παπαγαθαγγέλου, του Διευθυντή της Ιερατικής Σχολής, Αρχιμανδρίτη Διονύσιου Χαραλάμπους και του Γυμνασίου Κερύνειας³⁰¹. Ο π. Φώτιος κλήθηκε την Κυριακή, 2 Οκτωβρίου 1950 και δοκιμάστηκε κατά τη Θεία Λειτουργία³⁰².

Μετά τη δοκιμασία του Καλογήρου η Εκκλησιαστική Επιτροπή αποφάσισε στις 16 Οκτωβρίου 1950 την πρόσληψή του με μισθό είκοσι πέντε λίρες (£25) το μήνα. Πέραν από εφημέριος ορίστηκε και βοηθός κατηχητής³⁰³.

²⁹⁴ Βλ. συνέντευξη του π. Φώτιου Καλογήρου στον γράφοντα, τον οποίο και ευχαριστώ.

²⁹⁵ Το επίθετο Καλογήρου προήλθε από την υπηρεσία του Σάββα στην Ιερά Μονή Τροοδίτισσας για πέντε (5) χρόνια περίπου, μετά από τάμα της μητέρας του, λόγω δυσκολίας στη γέννα, βλ. πληροφορία από Ελένη Παπαφωτίου-Σεμελίδου, την οποία και ευχαριστώ.

²⁹⁶ Η Εκκλησιαστική Επιτροπή Φανερωμένης το Μάιο του 1960 αποφάσισε να καταβάλλει στο π. Φώτιο το ποσό των δέκα λιρών (£10) το μήνα ως βοήθεια για τη φοίτηση του υιού του Στυλιανού στη Θεολογική Σχολή Αθηνών βλ. ΑΦ, Πρακτικά της ΕΕ, ημερ. 6.5.1960.

²⁹⁷ Βλ. ΑΦ, Ληξιαρχικόν Βιβλίον Ιερού Ναού Φανερωμένης από του 1880, Βαπτίσεις, σ. 140-141. Η Ελένη γεννήθηκε στις 27 Ιανουαρίου 1955 και βαπτίστηκε στον Ιερό Ναό Φανερωμένης στις 21 Απριλίου 1955 από τον Παπάσταυρο Παπαγαθαγγέλου.

²⁹⁸ Ο Δημήτριος Ρέβελας έφθασε στην Κύπρο το 1938 ως ιεροκήρυκας της Ιεράς Μητρόπολης Κιτίου. Το 1941 κλήθηκε ως στρατευόμενος στην Ελλάδα κατά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Στην Κύπρο επανήλθε το 1946 ως ιεροκήρυκας της Ιεράς Αρχιεπισκοπής. Στις 11 Σεπτεμβρίου 1956, κατά τον αγώνα της Ε.Ο.Κ.Α., οι Άγγλοι του επέδωσαν διάταγμα απέλασης για «στασιαστική δραστηριότητα», στο οποίο υπογράμμιζαν τη σχέση του με τον Παπάσταυρο Παπαγαθαγγέλου, βλ. εφημ. «Εθνος», 12.9.1956.

²⁹⁹ Όπως αναφέρει ο π. Φώτιος οι θεολόγοι της «Ζωής» «απετέλεσαν τον κεντρικό άξονα της ανάπτυξης της θρησκευτικής κίνησης στην Κύπρο την περίοδο πριν την έναρξη του Αγώνα».

³⁰⁰ Βλ. Κώστας Καλαθάς, Ο κόσμος του Μόρφου, Λευκωσία 1999, σ. 328, όπου αναφέρει ότι «καθήκοντα ιερέα ανέλαβε επί μήνες ο μελιρρότου φωνής Παπαφώτιος Καλογήρου».

³⁰¹ Βλ. ΑΦ, Επιστολή του π. Φώτιου Καλογήρου, ημερ. 28.9.1950.

³⁰² Βλ. ΑΦ, Επιστολές της Επιτροπής, ημερ. 2.10.1950 και του π. Φώτιου Καλογήρου, ημερ. 8.10.1950, η επιστολή αυτή στάλθηκε από τη Μόρφου.

³⁰³ Βλ. ΑΦ, Πρακτικά της ΕΕ, ημερ. 16.10.1950. Η οικογένεια του π. Φώτιου μέχρι το 1960 διέμενε σε κατοικία που της προσέφερε η

Στη συνέχεια η Επιτροπή γνωστοποίησε, στις 16 Οκτωβρίου 1950, στο Μητροπολίτη Πάφου και Τοποτηρητή του Αρχιεπισκοπικού Θρόνου Κλεόπα τον διορισμό του π. Φώτιου Καλογήρου ως ιερέα του Ναού Φανερωμένης σε αντικατάσταση του π. Δημήτριου Χ. Γαβριηλίδη. Ο Μητροπολίτης Πάφου απαντώντας στις 17 Οκτωβρίου 1950 ανέφερε μεταξύ άλλων και τα εξής: «Μετά πολλής της ευχαριστήσεως εσημειώσαμεν, ότι ο αιδεσ. Παπά Φώτιος είναι εις θέσιν να βοηθή εις τα Κατηχητικά Σχολεία Φανερωμένης, των οποίων την ευδόκιμον λειτουργίαν εκτιμώμεν δεόντως»³⁰⁴. Άρα η ημερομηνία πρόσληψης του π. Φώτιου είναι η 16 Οκτωβρίου 1950 και όχι η 23^η Νοεμβρίου 1950 που αναγράφει στο εξωτερικό του Ατομικού του Φακέλου που διατηρείται στο Αρχείο Φανερωμένης³⁰⁵. Στα Λογιστικά Βιβλία της Φανερωμένης η μισθοδοσία του αρχίζει από τις 22 Οκτωβρίου 1950³⁰⁶. Κατά τα έτη 1951-1953 ο π. Φώτιος ανέλαβε επιπρόσθετα καθήκοντα εφημέριου και το κήρυγμα στο Λεπροκομείο της κυπριακής πρωτεύουσας και στο Σανατόριο της Αθαλάσσης³⁰⁷.

Σημαντική ήταν η προσφορά και η δράση του π. Φώτιου κατά τον απελευθερωτικό αγώνα της Ε.Ο.Κ.Α., τόσο κατά την περίοδο της προπαρασκευής του όσο και κατά την περίοδο της διεξαγωγής του (βλ. σελ. 167-171). Ως κατηχητής στην Ο.Χ.Ε.Ν. μαζί με τον Παπάσταυρο Παπαγαθαγγέλου προπαρασκεύασαν εθνικά και ψυχικά εκατοντάδες αγωνιστές της Ε.Ο.Κ.Α. και τους εφοδίασαν με τα πιο ισχυρά όπλα: τη φιλοπατρία, το ψυχικό σθένος και την εθελουσία.

Ο π. Φώτιος, με τα ψευδώνυμα «Προμηθεύς», «Κόδρος», «Δραγούμης», «Δαίδαλος», υπήρξε ο σύνδεσμος του Διγενή με τον Μακάριο μέχρι την εξορία του τελευταίου, το Μάρτιο του 1956. Ο π. Φώτιος υπήρξε υπεύθυνος του «Γενικού Κέντρου» της Ε.Ο.Κ.Α. και του Ταμείου της Οργάνωσης από τον Ιούλιο του 1955 μέχρι το Μάρτιο του 1956³⁰⁸.

Ο π. Φώτιος Καλογήρου, σ' έκθεσή του προς τον Αρχηγό της Ε.Ο.Κ.Α., την οποία συνέταξε μετά το τέλος του Αγώνα (10.11.1962) απαριθμεί με λεπτομέρεια το πολυσχιδές και πολυσήμαντο

έργο του Γενικού Κέντρου, το οποίο είχε έδρα του τα κτίρια της Φανερωμένης.

Το Γενικό Κέντρο είχε ένα πλήθος ευθυνών και αποστολών, όπως την ευθύνη των Συνδέσμων, δηλαδή του «ταχυδρομείου» της Οργάνωσης. Διαβίβαζε την όλη αλληλογραφία του Αρχηγού προς τους τομεάρχες και των τομεαρχών προς τον Διγενή. Είχε την ευθύνη της πολυγράφησης και της αποστολής των προκηρύξεων της Οργάνωσης. Τη φυγάδευση και την τακτοποίηση των καταζητούμενων. Την παραλαβή και τη διακίνηση του οπλισμού. Την εξεύρεση ιατρών για παροχή ιατρικής περίθαλψης τραυματισμένων μελών της Οργάνωσης. Την επαφή με δικηγόρους για να αναλάβουν την υπεράσπιση συλλαμβανομένων μελών της Ε.Ο.Κ.Α.

Την πολύτιμη αυτή προσφορά του ο π. Φώτιος Καλογήρου συνέχισε μέχρι τη σύλληψή του από τις βρετανικές αποικιοκρατικές δυνάμεις στις 27 Μαρτίου 1956 και τη μεταφορά του στα περιβόητα ανακριτήρια της Ομορφίτας³⁰⁹. Στη συνέχεια μεταφέρθηκε στα Κρατητήρια της Πύλας και ακολούθως οδηγήθηκε στις Κεντρικές Φυλακές με αριθμό Πολιτικού Κρατουμένου 278.

Στις Κεντρικές Φυλακές ο π. Φώτιος, ο οποίος ήταν ο πρώτος κληρικός ο οποίος μεταφέρθηκε στο ειδικό τμήμα των κρατουμένων, είχε την ευθύνη των κύκλων μελέτης της Αγίας Γραφής. Επίσης ο ηγούμενος Χρυσοροιάτισσας Αλέξιος Γεωργιάδης, ο διευθυντής της Ιερατικής Σχολής Αρχιμανδρίτης Κωνσταντίνος Λευκωσιάτης και ο π. Φώτιος Καλογήρου είχαν «την φροντίδα του μυστηρίου της εξομολόγησις εις τας κεντρικάς φυλακάς εις το S.D.P»³¹⁰. Στις 2 Φεβρουαρίου 1959 ο π. Φώτιος μεταφέρθηκε στα Κρατητήρια Κοκκινότριμιθιάς μαζί με άλλους είκοσι επτά (27) κρατουμένους και απολύθηκε από εκεί στις 22 Φεβρουαρίου 1959, μετά την υπογραφή των Συμφωνιών Ζυρίχης-Λονδίνου³¹¹.

Ο π. Φώτιος την περίοδο Αυγούστου του 1959, του 1960 και του 1961 μετέβηκε, μετά από εντολή του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ', στον Άγιο Νικόλαο της Στέγης στην Κακοπετριά ως υπεύθυνος της Κατασκήνωσης των Κατηχητικών των Αρρένων³¹².

Μια άλλη σημαντική προσφορά του π. Φώτιου κατά τα πρώτα χρόνια της λειτουργίας της

Εκκλησιαστική Επιτροπή Φανερωμένης στην οδό Λεύκωνος αρ. 8, βλ. ΑΦ, Επιστολή της Επιτροπής, ημερ. 4.8.1972.

³⁰⁴ Βλ. ΑΦ, Επιστολή του Μητροπολίτη Πάφου Κλεόπα, ημερ. 17.10.1950.

³⁰⁵ Βλ. ΑΦ, Επιστολή της Επιτροπής, ημερ. 10.3.1977.

³⁰⁶ Βλ. ΑΦ, Βιβλίον Καθολικών Γενικών Εξόδων, 1.1.1939-31.12.1957, σ. 240.

³⁰⁷ Βλ. ΑΦ, Βιβλίον Καθολικών Γενικών Εξόδων, 1.1.1939-31.12.1957, σ. 251, 277, 286 και 296.

³⁰⁸ Βλ. Γιάννης Σπανός, ΕΟΚΑ έτσι πολεμούν οι Έλληνες, τ. Γ', ό.π., σ. 167-171.

³⁰⁹ Βλ. εφημ. «Ελευθερία», 1.4.1956. Δικηγόρος του π. Φώτιου ήταν ο Γεώργιος Πολυβίου.

³¹⁰ Βλ. Φ. Κωνσταντινίδης, Η θρησκευτική ζωή, ό.π., σ. 46.

³¹¹ Βλ. Φ. Κωνσταντινίδης, Η θρησκευτική ζωή, ό.π., σ. 51-52.

³¹² Βλ. ΑΦ, Επιστολές του π. Φώτιου, ημερ. 19.6.1959, 7.8.1960 και 31.7.1961.

Παιδαγωγικής Ακαδημίας Κύπρου ήταν η τακτική τέλεση της Θείας Λειτουργίας στο Παρεκκλήσιο της Ακαδημίας. Ο π. Φώτιος πρόσφερε τις υπηρεσίες του στην Παιδαγωγική Ακαδημία κατά τη χρονική περίοδο 1962–1967³¹³. Ο Διευθυντής της Παιδαγωγικής Ακαδημίας Κύπρου Φρίξος Π. Βράχας με επιστολή του προς την Εκκλησιαστική Επιτροπή Φανερωμένης, το Νοέμβριο του 1962, ανέφερε ότι «βάσει παλαιότερας υποδείξεως του Μ. Αρχιεπισκόπου κ.κ. Μακαρίου, διευθετήθη ώστε ο παρ' Υμίν εφημέριος αιδ. Παπά Φώτιος Καλογήρου να λειτουργή και εφέτος, χάριν των σπουδαστών μας, εις το Παρεκκλήσιον της Σχολής κατά την πρωϊαν εκάστου Σαββάτου, ως και κατά διαφόρους άλλας περιστάσεις – εφ' όσον δεν κωλύεται εκ της υπηρεσίας του εις τον ι.ν. Φανερωμένης. Επί τη ευκαιρία επιθυμώ να εκφράσω θερμοτάτας ευχαριστίας δια την υφ' Υμών παρεχομένην προς την Σχολήν τόσοσν εποικοδομητικήν πνευματικήν συμπαράστασιν και την όλως αφιλοκερδή προσφορά του αιδ. Φωτίου»³¹⁴. Το Μάιο 1966 ο Βράχας σημείωνε σε νέα του επιστολή και τα εξής: «Η προσφορά, την οποία ο αιδ. Παπά Φώτιος ασκεί όλως αφιλοκερδώς και με εξαίρετον προθυμίαν, αποτελεί υψίστης σημασίας συμβολήν εις την χριστιανικήν διαπαιδαγώγησιν των αυριανών διδασκάλων της Νήσου, πράγμα δια το οποίον αισθανόμεθα προς υμάς και τον ι. ν. Φανερωμένης βαθυτάτην ευγνωμοσύνην»³¹⁵.

Ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου Μακάριος Γ' κατά τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Φανερωμένης στις 9 Δεκεμβρίου 1973 προεχείρισεν σε Οικονόμο τον πρεσβύτερο Φώτιο Καλογήρου³¹⁶. Ο π. Φώτιος ήταν μέλος της Εκλογικής Συνέλευσης για την εκλογή του Αρχιεπισκόπου Κύπρου που συνήλθε στην Αρχιεπισκοπή στις 12 Νοεμβρίου 1977³¹⁷.

Σε συνεδρία της Εκκλησιαστικής Επιτροπής στις 19 Νοεμβρίου 1989 ο π. Φώτιος Καλογήρου ανακοίνωσε την απόφασή του να αφυπηρηθήσιν την 1^η Ιανουαρίου 1990³¹⁸. Παρά τα εξήντα οκτώ (68) του χρόνια και λόγω της αγάπης του προς την Εκκλησία ο π. Φώτιος αναθεώρησε την απόφασή του και συνέχισε να ιερουργεί στη Φανερωμένη. Μετά από δύο χρόνια στα Πρακτικά

³¹³ Βλ. ΑΦ, Επιστολές του Βράχα, ημερ. 10.8.1963 και 4.8.1964 και της Αντιγόνης Σ. Μιχαηλίδου, ημερ. 30.6.1967.

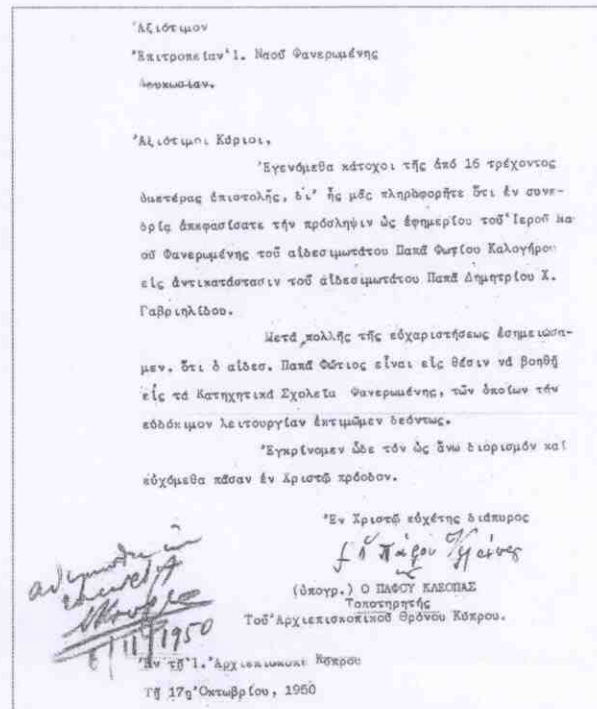
³¹⁴ Βλ. ΑΦ, Επιστολή του Βράχα, ημερ. 27.11.1962.

³¹⁵ Βλ. ΑΦ, Επιστολή του Βράχα, ημερ. 31.5.1966.

³¹⁶ Βλ. π. «Απόστολος Βαρνάβας», Περιοδ. Γ', τ. ΛΔ', Νοέμβριος - Δεκέμβριος 1973, τχ. 11-12, σ. 467 και 468.

³¹⁷ Βλ. π. «Απόστολος Βαρνάβας», Περ. Γ', τ. ΛΗ', Νοέμβριος 1977, τχ. 11, σ. 452.

³¹⁸ Βλ. ΑΦ, Πρακτικά της ΕΕ, ημερ. 19.11.1989.

Ο Τοποτηρητής του Αρχιεπισκοπικού Θρόνου Μητροπολίτης Πάφου Κλεόπας εγκρίνει στις 17 Οκτωβρίου 1950 το διορισμό του π. Φωτίου Καλογήρου ως εφημέριου της Εκκλησίας Φανερωμένης

της Εκκλησιαστικής Επιτροπής ημερομηνίας 11 Δεκεμβρίου 1992 καταγράφεται ότι: «Η Επιτροπή με λύπη πληροφορείται την παραίτησή του Οικονόμου της Εκκλησίας π. Φωτίου Καλογήρου, ο οποίος για σαράντα και πλέον χρόνια υπηρέτησε με ζήλον και αφοσίωση την Εκκλησία Φανερωμένης»³¹⁹. Στην επόμενη της συνεδρία, στις 18 Ιανουαρίου 1993, η Επιτροπή αποφάσισε να οργανώσει ειδική εκδήλωση προς τιμή του π. Φωτίου με την ευκαιρία της αφυπηρέτησής του. Αποφάσισε επίσης να του δώσει αναμνηστικό δώρο αξίας μέχρι εκατόν πενήντα λιρών (£150) και εφάπαξ ποσό τριών χιλιάδων λιρών (£3,000) ως φιλοδώρημα³²⁰.

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή Φανερωμένης είχε στις 27 Ιανουαρίου 1993 συνάντηση με τον Αρχιεπίσκοπο Χρυσόστομο Α' και μεταξύ των θεμάτων που συζητήθηκαν ήταν και η αφυπηρέτηση του π. Φωτίου, για τον οποίο αποφασίστηκε, μετά από εισήγηση του Αρχιεπισκόπου, να τιμηθεί ως εξής: «α) Να τιμηθεί σε μια εκδήλωση στο Συνοδικό της Φανερωμένης,

³¹⁹ Βλ. ΑΦ, Πρακτικά της ΕΕ, ημερ. 11.12.1992.

³²⁰ Βλ. ΑΦ, Πρακτικά της ΕΕ, ημερ. 18.1.1993.

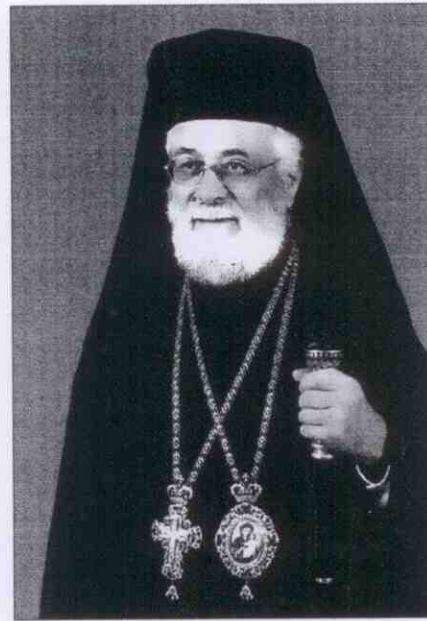
β) Να του δοθεί ποσό εφάπαξ πέντε χιλιάδων λιρών (£5,000) για τις υπηρεσίες του και γ) Από 1^η Ιανουαρίου 1993 να λαμβάνει από την Εκκλησία σύνταξη»³²¹.

Ο Αρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος Α΄ με επιστολή του προς την Επιτροπή, ημερομηνίας 8 Φεβρουαρίου 1993, ανέφερε τα εξής: «Συγχαίρουμε την ενοριακή Επιτροπή Φανερωμένης για την απόφασή της να τιμήσει τον Αιδεσιμώτατο Οικονόμο Φώτιο Καλογήρου με την ευκαιρία της αποχώρησής του από την υπηρεσία του ως εφημέριου. Ο πατήρ Φώτιος υπηρέτησε τον ιερό ναό Φανερωμένης, και γενικότερα την Εκκλησία, για σαράντα πέντε χρόνια πιστά και ευδόκιμα. Υπήρξε από τους εμψυχωτές των αγωνιστών του απελευθερωτικού μας αγώνα. Διακρίθηκε για την αφοσίωσή του στο καθήκον, και σε καιρούς δύσκολους στάθηκε πιστός συμπαραστάτης στους αγώνες του αείμνηστου Αρχιεπισκόπου και Εθνάρχη Μακαρίου. Λυπούμαστε γιατί, λόγω του Εσπερινού του Αγίου Χαραλάμπους, στο Συνοικισμό Αυτοστέγασης Γερίου, στον οποίο θα χοροστατήσουμε, δεν μπορούμε να παραστήσουμε στην προς τιμή του πατρός Φωτίου οργανωμένη εκδήλωση. Οπωσδήποτε, όμως, συγχαίρομεν θερμά τον τιμώμενο πατέρα Φώτιο και ευχόμαστε όπως ο Κύριος να δίδει σ' αυτόν υγεία και δύναμη να συνεχίσει το πνευματικό του έργο μέσα στον αμπελώνα Του»³²².

Ο π. Φώτιος και μετά την αφυπηρέτησή του, τον Ιανουάριο του 1993 εξακολούθησε να προσέρχεται και να λειτουργεί τακτικά στην Εκκλησία της Φανερωμένης³²³. Τελικά, ο π. Φώτιος από την 1^η Ιουλίου 1994 αποχώρησε και από τα ειδικά καθήκοντα που είχε αναλάβει μετά την αφυπηρέτησή του την 1^η Ιανουαρίου 1993³²⁴.

Ο π. Φώτιος εκφώνησε τον επιμνημόσυνο λόγο κατά την τελετή των αποκαλυπτηρίων της Μαρμάρινης Στήλης για τα πεσόντα επτά (7) Μέλη της Ο.Χ.Ε.Ν. Λευκωσίας στον αγώνα της Ε.Ο.Κ.Α. στις 29 Απριλίου 2007³²⁵.

Καραγιάννης Βασίλειος του Αντώνη (1948-)

Ο νυν Μητροπολίτης Κωνσταντίας και Αμμοχώστου Βασίλειος Καραγιάννης υπηρέτησε από τη θέση του προϊστάμενου του Ιερού Ναού Φανερωμένης για πέντε (5) χρόνια (1991-1996)³²⁶.

Ο Βασίλειος Καραγιάννης γεννήθηκε στο χωριό Μάνδρες της Επαρχίας Αμμοχώστου την 1^η Μαρτίου 1948. Γονείς του είναι ο Αντώνης και η Κυριακή³²⁷ Καραγιάννη, οι οποίοι απέκτησαν επτά (7) παιδιά. Μετά που αποφοίτησε από το Δημοτικό Σχολείο του χωριού του εντάχθηκε στην αδελφότητα της Ιεράς Μονής Αποστόλου Βαρνάβα (1960), όπου παρέμεινε μέχρι την Τουρκική Εισβολή του 1974. Φοίτησε στον τριετή κύκλο σπουδών της Ιερατικής Σχολής «Απόστολος Βαρνάβας» (1967-1970) και στη συνέχεια ολοκλήρωσε τις γυμνασιακές του σπουδές στο Α΄ Γυμνάσιο Αρρένων Αμμοχώστου (1970-1974). Τις θεολογικές του σπουδές πραγματοποίησε στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών (1974-1978).

Το 1978 μετέβηκε για μεταπτυχιακές σπουδές στο Πανεπιστήμιο του Θριμβούργου της Ελβετίας.

³²¹ Βλ. ΑΦ, Πρακτικό της Συνάντησης, ημερ. 27.1.1993 και ΑΦ, Πρακτικά της ΕΕ, ημερ. 16.3.1993.

³²² Βλ. ΑΦ, Επιστολή του Αρχιεπισκόπου, ημερ. 8.2.1993.

³²³ Βλ. ΑΦ, Επιστολή της Επιτροπής, ημερ. 25.6.1993. Πρβλ. ΑΦ, Πρακτικά της ΕΕ, ημερ. 3.6.1993. Η Επιτροπή εισηγήθηκε στον Αρχιεπίσκοπο Χρυσόστομο Α΄ τη χορήγηση επιδόματος για την εθελοντική αυτή προσφορά του π. Φωτίου, το οποίο θα ανήρχετο στις πενήντα λίρες (£50) το μήνα.

³²⁴ Βλ. ΑΦ, Πρακτικά της ΕΕ, ημερ. 23.4.1980.

³²⁵ Βλ. εφημ. «Ο Φιλελεύθερος», 27.4.2007.

³²⁶ Βλ. Πανίκος Καπαρής, Ο Πατριάρχης Δημήτριος όπως τον γνώρισα, Συνέντευξη με τον Αρχιμανδρίτη Βασίλειο Καραγιάννη, π. «Ενημέρωση», τχ. 309, 12.10.1991, σ. 66-69 και Αντιγόνης Σολομωνίδου-Δρουσιώτου, Χωρεπίσκοπος Τριμυθούντος Βασίλειος, Η ζωή μου σε πρώτο πρόσωπο, π. «Σελίδες», τχ. 577, 22.12.2002, σ. 28-36.

³²⁷ Η Κυριακή Καραγιάννη απεβίωσε τον Αύγουστο του 2011. Εις μνήμη της η Εκκλησιαστική Επιτροπή Φανερωμένης έκανε εισφορά στο Ίδρυμα Διακονίας της Ιεράς Μητροπόλεως Κωνσταντίας και Αμμοχώστου, βλ. ΑΦ, Ευχαριστήρια επιστολή του Μητροπολίτη Κωνσταντίας και Αμμοχώστου Βασιλείου, χωρίς ημερομηνία.